

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**VIIe KAMER****ARREST**

**nr. 210.986 van 3 februari 2011
in de zaak A. 191.355/VII-37.848.**

In zake : de BVBA ASTRO-PLAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bert Roelandts, Pieter-Jan Defoort en Karin De Roo
kantoor houdend te Gent
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen.

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Veerle Tollenaere
kantoor houdend te Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 februari 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening van 20 oktober 2008 waarbij onder meer de gekoppelde architectenwoning A. Blanckaert en L. Singelyn-Blanckaert met inbegrip van voortuintjes en achtertuin, gelegen aan de Capucienenlaan 14 en 16 te Aalst, als monument wordt beschermd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 193.180 van 11 mei 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 januari 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lies du Gardein, die loco advocaten Bert Roelandts, Pieter-Jan Defoort en Karin De Roo verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Lieve Joosen, die loco advocaat Veerle Tollenaere verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Van Mingeroet heeft een andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij is eigenaar van de woning aan de Capucienenlaan 16 te Aalst. De voormalige architectenwoning doet thans dienst als kantoorgebouw voor het ingenieursbureau van de verzoekende partij.

3.2. Op 23 augustus 2007 stelt de cel Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen voor de gekoppelde architectenwoning A. Blanckaert en L. Singelyn-Blanckaert met inbegrip van voortuintjes en achtertuin, gelegen aan de Capucienenlaan 14 en 16 te Aalst, als monument te beschermen omwille van de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde.

3.3. Op 24 september 2007 beslist de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening onder meer om de bovenvermelde woningen met inbegrip van de voortuintjes en achtertuin als monument op een ontwerp van lijst te plaatsen van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten.

3.4. Op 26 november 2007 dient de verzoekende partij tegen deze beslissing een bezwaarschrift in, waarin onder meer het volgende gesteld wordt :

"De woning nr. 16 werd in 1992 aangekocht door BVBA ASTRO-PLAN. De woning was destijds in een slecht onderhouden staat, zeker aan de binnenkant. De woning werd door BVBA ASTRO-PLAN helemaal omgevormd tot een kantoor en hiervoor werden de nodige onderhouds- en instandhoudingswerken uitgevoerd alsook een aantal noodzakelijk functionele aanpassingen van de binnenruimtes".

3.5. Op 3 maart 2008 maakt de cel Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen een "verslag openbaar onderzoek" op waarin het bezwaarschrift

behandeld wordt.

3.6. Op 3 april 2008 geeft de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen (hierna : KCML) een gunstig advies.

3.7. Op 20 oktober 2008 beslist de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening onder meer om de gekoppelde architectenwoning A. Blanckaert en L. Singelyn-Blanckaert met inbegrip van voortuintjes en achtertuin, gelegen aan de Capucienenlaan 14 en 16 te Aalst, als monument te beschermen wegens de artistieke, historische en sociaal-culturele waarde.

Dit is wat door de verzoekende partij wordt bestreden in het besluit van 20 oktober 2008.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. De verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij enkel eigenaar is van de woning met nummer 16 en daarom geen belang heeft om de vernietiging te vragen van het bestreden besluit waar dit betrekking heeft op nummer 14.

5. De verzoekende partij antwoordt dat het bestreden besluit beide woningen als één geheel beschouwt, maar heeft geen bezwaar tegen de beperking van een gebeurlijke vernietiging van het bestreden besluit tot de woning met nummer 16.

Beoordeling

6. De verzoekende partij heeft voor zover het beroep gericht is tegen het bestreden besluit met betrekking tot de woning gelegen aan de Capucienenlaan 14 te Aalst, in beginsel geen belang.

Hierna zal evenwel blijken dat de met het bestreden besluit beschermde architectenwoning een ondeelbaar geheel vormt, zodat niet wordt ingegaan op de vraag tot nietigverklaring van de bescherming van een gedeelte van de gekoppelde architectenwoning.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

7. De verzoekende partij voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 3, § 1, tweede lid, 5, § 2, 3°, en 7, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), van het algemeen motiverings- en het zorgvuldigheidsbeginsel en van het principe om tijdens een openbaar onderzoek op een nuttige manier bezwaren te kunnen indienen. Zij stelt in dit middel onder meer dat geen rekening is gehouden met haar opmerkingen en bezwaren, dat deze niet zijn weerlegd en dat niet blijkt of deze zijn onderzocht. Ook in het bestreden besluit is volgens haar noch een motivering, noch een aanwijzing te vinden met betrekking tot haar bezwaren.

8. De verwerende partij antwoordt dat het bezwaar van de verzoekende partij weerlegd is in het verslag van de cel Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen van 3 maart 2008. Zij stelt dat de cel Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen, na het advies van de KCML op 3 april 2008, voorgesteld heeft de procedure ongewijzigd voort te zetten "met inbegrip van het interieur", dat het bestreden besluit naar dit advies van de KCML verwijst, zodat de minister volgens haar dit advies heeft gevolgd. Volgens haar kent de verzoekende partij alle geciteerde stukken en weet zij waarom haar bezwaren niet zijn gevolgd. Zij

antwoordt voorts dat de verzoekende partij niet aantoont dat zij geen kennis had van de motieven van het bestreden besluit bij het indienen van het annulatieberoep en dat zij hierdoor in haar belangen is geschaad.

9. De verzoekende partij repliceert dat het recht om bezwaar in te dienen voor de overheid de verplichting meebrengt de regelmatig ingediende bezwaren en opmerkingen te onderzoeken en te beoordelen. Zij stelt dat de weerlegging van haar bezwaren niet terug te vinden is in het bestreden besluit zelf, maar slechts in verwijzing naar het advies van de KCML van 3 april 2008 dat op zijn beurt verwijst naar het verslag van de cel Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen van 3 maart 2008. Voornoemd advies en verslag en het verslag van de vergadering van de KCML zouden haar niet zijn overgemaakt.

10. De verzoekende partij stelt in haar laatste memorie dat een loutere verwijzing naar adviezen geen afdoende motivering is. Volgens haar zijn het advies van de KCML en het verslag van de cel Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen haar immers niet ter kennis gebracht en neemt het bestreden besluit de overwegingen van het advies van de KCML of de weerlegging van de bezwaren niet over. Daarnaast stelt zij dat een schending van de motiveringsplicht voorligt in nagenoeg alle beschermingsprocedures waar de betrokken eigenaar bezwaar heeft ingediend omdat bij de bescherming van monumenten de betrokkenen zonder formele redengeving op de hoogte worden gebracht van de definitieve bescherming. Zij wijst erop dat zij door haar eigen initiatief op 4 februari 2009 kennis heeft gekregen van het verslag van de cel Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen en dat dit te laat was om hierop nog te reageren aangezien de 60 dagen termijn ten einde liep. Zij beklemtoont dat er geen betekening door de verwerende partij is gebeurd van de weerlegging van de bezwaren, dat zij op eigen initiatief kennis heeft genomen van voornoemd verslag en advies terwijl, volgens haar, het bestuur zelf dit initiatief moet nemen tot het tijdig ter kennis geven. Zij stelt dat de verwerende partij bij het nemen van de eindbeslissing, na de organisatie van een openbaar onderzoek, ook de bezwaren en

de weerlegging ervan bij haar beoordeling moet betrekken omdat een beschermingsbesluit één geheel vormt en niet kan worden opgesplitst.

Beoordeling

11. Het middel steunt onder meer op de vaststelling dat, ondanks het feit dat de verzoekende partij een omstandig bezwaarschrift ingediend heeft, zij uit het bestreden besluit niet kan opmaken waarom haar bezwaren niet werden aangenomen.

De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht opgelegd door de motiveringswet is erin gelegen dat de betrokken bestuurde in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen vinden op grond waarvan de beslissing werd genomen. Het is noodzakelijk dat de beslissing duidelijk de fundamentele redenen doet kennen die haar verantwoorden, of minstens toelaat na te gaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij deze feiten correct heeft beoordeeld, of zij de geformuleerde bezwaren heeft onderzocht en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, zodat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

Uit het bestreden besluit blijkt echter niet dat het bezwaarschrift van de verzoekende partij onderzocht en beantwoord werd. Het bestreden besluit zelf beperkt er zich inderdaad toe in zijn aanhef te verwijzen naar het ministerieel besluit van 24 september 2007 houdende vaststelling van een ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten en naar het advies van de KCML van 3 april 2008.

Noch uit de aanhef, noch uit de inhoud van het bestreden besluit kan worden afgeleid dat de bezwaren van de verzoekende partij zijn onderzocht en

beantwoord en dat die niet van die aard waren om de overheid er toe te brengen de beschermingsprocedure niet verder te zetten.

Het bestreden besluit bevat geen enkele nuttige formele redengeving die toestaat te begrijpen waarom de beschermingsprocedure werd voortgezet, de bezwaren van de verzoekende partij ten spijt. Aan het bestreden beschermingsbesluit is een raadpleging voorafgegaan, onder meer van de verzoekende partij. De verwerende partij is er toe gehouden de ingediende adviezen, opmerkingen en bezwaren te onderzoeken én bij haar beoordeling te betrekken.

Aan de verzoekende partij is alleen het bestreden beschermingsbesluit meegedeeld. Het is slechts op uitdrukkelijke vraag van de verzoekende partij zelf dat zij op 19 januari 2009 kennis kreeg van de inhoud van het advies van de KCML en vervolgens op 4 februari 2009 van het verslag van de cel Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen. Hiervoor heeft zij zich zelf naar de administratie Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen moeten begeven.

De verwerende partij dient eveneens aan te tonen dat de verzoekende partij voldoende op de hoogte is gebracht van de motieven van de eindbeslissing en derhalve in de mogelijkheid verkeerde om met kennis van zaken tegen het bestreden besluit op te komen.

Het blijkt in dezen evenwel dat de verzoekende partij volledig in het ongewisse is gebleven van het al dan niet onderzocht zijn van haar bezwaren tot op het ogenblik dat zij, slechts na en omwille van een eigen initiatief, op als het ware de vooravond van het verstrijken van de nuttige beroepstermijn daarvan kennis kon verkrijgen en aldus vermocht de redenen te vernemen waarom haar bezwaren niet werden aanvaard.

Zulks noopt er toe te besluiten dat de verzoekende partij niet op afdoende wijze en tijdig op de hoogte is gesteld door de verwerende partij van de

†ADCLKCHFI-JFHGDZO†

motieven van de bestreden beslissing om met volledige kennis van zaken tegen die beslissing op te komen.

Er is bijgevolg grond tot vernietiging.

Aangezien uit de gegevens van de zaak blijkt dat de gekoppelde architectenwoning die het voorwerp van het beschermingsbesluit is, één onsplitsbaar geheel uitmaakt, kan de annulatie niet beperkt blijven tot de woning eigendom van de verzoekende partij, zodat de vernietiging zich dient uit te strekken tot het besluit in de mate dat het de gekoppelde architectenwoning A. Blanckaert en L. Singelyn-Blanckaert met inbegrip van voortuintjes en achtertuin, gelegen aan de Capucienenlaan 14 en 16 te Aalst, beschermt.

BESLISSING

- 1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening van 20 oktober 2008 in zoverre daarbij de gekoppelde architectenwoning A. Blanckaert en L. Singelyn-Blanckaert met inbegrip van voortuintjes en achtertuin, gelegen aan de Capucienenlaan 14 en 16 te Aalst, als monument wordt beschermd.**
- 2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het gedeeltelijk vernietigde besluit.**
- 3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie februari tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

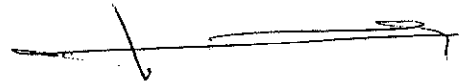
Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

Elisabeth Impens

De voorzitter

Luc Hellin